

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Romana Fremra a soudců Mgr. Jany Kajzrové a Mgr. Jana Podaného ve věci

žalobkyně: **ABUS PAP s.r.o.**, IČO: 04959175
sídlem Pod Marjánkou 1674/39, 169 00 Praha 6
zastoupená advokátem JUDr. Davidem Černeckým
sídlem Masarykovo nám. 225, 256 01 Benešov

proti
žalované: **CARBIDE s.r.o.**, IČO: 25524879
sídlem Brněnská 618, 594 42 Měříň
zastoupená advokátkou JUDr. Editou Pařízkovou
sídlem Náměstí 16, 594 42 Měříň

o zaplacení částky 9 265,84 Kč,

o námitce místní nepříslušnosti soudu,

o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v Benešově ze dne 18.6.2020, č.j. 6 C 28/2020-107,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že místní nepříslušnost Okresního soudu v Benešově se nevyslovuje a věc se nepostupuje Okresnímu soudu ve Žďáru nad Sázavou.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Benešově vyslovil ve výroku I. usnesení ze dne 18.6.2020, č.j. 6 C 28/2020-107 (dále též jen „usnesení soudu prvního stupně“), svou místní nepříslušnost a ve výroku II. rozhodl o postoupení věci Okresnímu soudu ve Žďáru nad Sázavou jako soudu místně příslušnému. Soud prvního stupně rozhodoval o místní nepříslušnosti k námitce žalované vznesené v odporu proti platebnímu rozkazu (prvním úkonu žalované ve věci). Žaloba byla u Okresního soudu v Benešově jako soudu místně příslušném žalobkyní podána s odkazem na prorogační doložku sjednanou v jednotlivých písemných kupních smlouvách, na základě nichž je nárok žalobkyně na peněžité plnění v daném řízení uplatňován. Své rozhodnutí odůvodnil soud prvního stupně tím, že v daném případě lze přisvědčit námitce žalované, že uzavírání prorogační doložky není obvyklou činností, k níž dochází při práci zaměstnanců žalované, kteří dotčené kupní smlouvy (včetně v nich obsažených prorogačních doložek) podepsali. K podpisu smluv (včetně prorogační doložky) došlo při převzetí zboží různými, náhodně na místě zastíženými, zaměstnanci žalované. V případě ujednání o prorogaci se jedná dle soudu prvního stupně o specifickou otázku, nikoli o běžné a standardní ujednání v kupních smlouvách, které osobám, jež je za žalovanou podepsaly, nepřísluší. Dle soudu prvního stupně se ve smyslu § 430 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“), u zaměstnanců žalované, kteří prorogační doložku v dotčených kupních smlouvách podepsali, o jejich obvyklou činnost nejedná, a to bez ohledu na to, zda případně mohli převzít kupované zboží, či eventuálně stvrdit kupní smlouvu. Žalobkyně nemohla být dle soudu prvního stupně v dobré víře, že by tyto náhodně zastížené osoby mohly být oprávněny sjednat prorogační doložku. V důsledku toho nejde o jednání zavazující žalovanou, a proto soud uzavřel, že dotčené prorogační doložky nejsou platnými ujednáními.
- Proti tomuto usnesení podala žalobkyně včasné odvolání. Namítala, že o jednotlivých obchodních případech byly vždy uzavřeny samostatné kupní smlouvy a ke každé ze smluv byla vystavena faktura, ve všech případech pak byly kupní smlouvy opatřeny podpisy zástupců žalované a jejím

Shodu s prvopisem potvrzuje Nina Najerová

razítkem. Dohoda o prorogaci byla součástí každé uzavírané kupní smlouvy. Závěr soudu prvního stupně, že dohoda o prorogaci není běžným standardním ujednáním kupní smlouvy, označila žalobkyně za nesprávný. Dané ujednání není dle žalobkyně ani mimořádné, ani neobvyklé, uzavření dohody o prorogaci není vyloučeno ani postupem dle § 430 o.z. Žalobkyně se ohradila vůči závěru soudu, že by k předání zboží a uzavření kupních smluv docházelo s „jakoukoliv osobou náhodně zastiženou u zákazníka“. Zdůraznila, že svým odběratelům většinou dodává kancelářské potřeby, kdy tyto nákupy obvykle nevyřizují jednatele či členové představenstva, kupní smlouvy tak nejsou uzavírány statutárními zástupci jednotlivých společností. Zboží je však předáváno a kupní smlouvy uzavírány vždy výlučně s osobami, které potvrdí, že jsou oprávněny za kupujícího takový úkon učinit. Nejedná se tedy o náhodné osoby, které by nebyly oprávněny k jednání za kupujícího. Žalobkyně dále poukázala na to, že uzavření kupní smlouvy bylo stvrzeno za žalovanou též připojením razítka žalované společnosti, i proto bylo lze předpokládat, že dané osoby jsou oprávněny za žalovanou jednat. Kupní smlouvy byly dále uzavřeny v podniku žalované, byly zřetelně označeny jako kupní smlouvy, podmínky, za nichž je obchod realizován, včetně prorogační doložky, jsou uvedeny přímo ve smlouvě, která je stručná, nejedná se o nijak obsáhlý text. Osoby podepisující dané kupní smlouvy za žalovanou věděly, jakou listinu podepisují, nenamítly, že by nebyly oprávněny smlouvu uzavřít, výhrady nebyly vzneseny ani vůči samotnému textu, ani vůči sjednaným sankcím za prodlení s úhradou kupní ceny, ani vůči dohodě o prorogaci. Žalobkyně též odkázala na rozhodnutí Krajského soudu v Praze č.j. 19 Co 99/2020-19 ze dne 30.4.2020 v obdobné záležitosti a na judikaturu Nejvyššího soudu, rozhodnutí ve věci sp.zn. 23 Cdo 240/2015, kde Nejvyšší soud dovodil řádné sjednání prorogace podpisem kupní smlouvy zaměstnanci kupujícího i tehdy, kdy prorogační doložka byla obsažena nikoli přímo v kupní smlouvě, ale byla součástí Všeobecných obchodních podmínek. Žalobkyně navrhovala změnu napadeného usnesení soudu prvního stupně tak, že místní nepřislušnost se nevyslovuje a věc se Okresnímu soudu ve Žďáru nad Sázavou nepostupuje.

3. Žalovaná se k odvolání žalobkyně nevyjádřila.
4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že dle § 201, § 202, § 204 odst. 1, § 205 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) je odvolání přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou a včas, přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v rozsahu podaného odvolání podle ust. § 212, § 212a odst. 1, 5 a 6 o.s.ř. a toto odvolání shledal důvodným.
5. Podle § 89a o.s.ř. účastníci řízení ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti se mohou písemně dohodnout na místní příslušnosti jiného soudu prvního stupně, ledaže zákon stanoví příslušnost výlučnou.
6. Podle § 430 odst. 1 o.z. pověří-li podnikatel někoho při provozu obchodního závodu určitou činností, zastupuje tato osoba podnikatele ve všech jednáních, k nimž při této činnosti obvykle dochází.
7. V dané věci je ze strany žalobkyně jakožto podnikatelky uplatňován nárok z kupních smluv uzavřených se žalovanou jako podnikající osobou ve vztahu vyplývající z jejich podnikatelské činnosti, kdy v předmětných kupních smlouvách č. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], připojených žalobkyní k žalobě, o něž se uplatněný nárok opírá, byla sjednána prorogační doložka ve znění: „Dodavatel a Odběratel se pro případ soudních sporů dohodli na místní příslušnosti Okresního soudu v Benešově, Masarykovo nám. 223, 256 01 Benešov bude-li dána věcná příslušnost okresního soudu a Krajského soudu v Praze, bude-li dána věcná příslušnost krajského soudu.“ Všech šest uvedených smluv bylo v pravé horní části dobře viditelným písmem větší velikosti než další text smlouvy označeno jako kupní smlouva s uvedením čísla dané smlouvy. Celý obsah smlouvy od typového označení „Kupní smlouva“ až po podpisy stran tvoří dohromady jedinou stranu textu, popř. dvě strany. Text smluvních ujednání je umístěn pod identifikací smluvních stran - žalobkyně na straně dodavatele a žalované na straně odběratele

Shodu s prvopisem potvrzuje Nina Najerová

a pod popisem předmětu smlouvy (specifikací kupovaného zboží). Daný text smluvních ujednání je srovnatelné velikosti jako text nad ním uvedené identifikace stran a předmětu smlouvy a dále se nachází přímo nad vlastními podpisy smluvních stran. Hned v prvním bodu smluvních ujednání je uvedeno: „1) Osoba, která podepisuje tuto Kupní smlouvu (dále jen „KS“) potvrzuje, že je oprávněna za Odběratele zboží (službu) objednat a sjednat i obchodní podmínky a zboží převzít.“ Dotčená dohoda o prorogaci, citovaná shora, je obsažena v poslední větě daných smluvních ujednání, bezprostředně nad podpisy smluvních stran. Za žalovanou jakožto odběratele je v podpisové části připojeno jak razítko žalované, tak podpis jednající osoby. Dle tvrzení samotné žalované ti, kteří předmětné smlouvy podepsali, byli vlastními zaměstnanci žalované. K tomuto podpisu pak došlo v místě dodávky zboží žalované, v prostorách jí užívaných.

8. Odvolací soud na základě shora popsáných skutečností vyhodnotil platnost sjednané prorogační doložky opačně než soud prvního stupně. V souzené věci nebylo sporu o tom, že k předání zboží i podpisu daných kupních smluv došlo v prostorách žalované, zaměstnanci žalované, a to na základě předchozí telefonické dohody o zakoupení (a dodání) předmětného zboží do místa odběratele (žalované). Zaměstnanci žalované na místě podpisem a připojením razítka společnosti na daných kupních smlouvách potvrdili uzavření těchto smluv, a to včetně obsažené prorogační doložky. Na rozdíl od soudu prvního stupně nepovažuje odvolací soud ujednání o prorogační doložce ve smlouvách mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti za ujednání svou povahou neobvyklé či mimořádné. Zaměstnanci podepisující dané kupní smlouvy přitom dle obsažených smluvních ujednání potvrdili své oprávnění i ke sjednání (dotčených) obchodních podmínek (tj. včetně taktéž obsažené prorogace). Pokud žalovaná ve své námitce zdůrazňovala podobnost dané formulářové smlouvy s vizuální podobou faktur, s tím, že se měli (mohli) zaměstnanci žalované domnívat, že podepisují nikoli kupní smlouvu, ale jen stvrzují převzetí zboží, je nutno především zdůraznit, že vizuální podoba listiny sama o sobě nemůže rozhodovat o povaze listiny. Podstatný je obsah dotčené listiny. V daném případě pak bylo již z dobře viditelného označení této listiny zřejmé, že se jedná o kupní smlouvu. Bylo taktéž dobře patrné, že obsahuje nejen označení stran a předmětu smlouvy – dodávaného zboží (v této části vykazuje listina zmiňovanou podobnost s typovou fakturou), ale taktéž text vlastních smluvních ujednání, z nichž je hned v první části opět zřejmé, že se jedná o kupní smlouvu. Je tedy otázkou, co si mohli zaměstnanci skutečně myslet o obsahu tohoto textu obsahujícího smluvní ujednání dané kupní smlouvy. Pokud pak podepisující zaměstnanci nevěnovali náležitou pozornost tomu, jaký obsah má listina, kterou podepisují, ba ani tomu, o jakou listinu se fakticky vůbec jedná, argumentuje žalovaná nepřipustně vlastním pochybením, ledabylostí a nedbalostí (resp. nedbalostí svých zaměstnanců) při sjednávání dané smlouvy.
9. V obdobných obchodních vztazích přitom není nikterak neobvyklé, že při dodání zboží předtím objednaného pouze telefonicky je na místě při převzetí zboží podpisem stvrzováno nejen toto převzetí, ale i bližší, podrobnější podmínky dané kupní smlouvy. Je tedy běžný i souhlas s dalšími (podrobnými) obchodními (smluvními) podmínkami dodavatele, které rozpracovávají jednotlivá práva a povinnosti, zejména nebylo-li individuálně sjednáno něco jiného (srov. § 1751 a násl. o.z.). Samotná předcházející telefonická či e-mailová shoda na ceně, místě, době apod. tak obvykle nepředstavuje celý obsah smlouvy.
10. V daném směru žalovaná ve svém odvolání přiléhavě argumentovala rozhodnutím Nejvyššího soudu ve věci vedené pod sp. zn. 23 Cdo 240/2015 (publikovaném též ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 2/2018), kde Nejvyšší soud dospěl k závěru, že dohodu, kterou předpokládá § 89a o.s.ř., lze nahradit i podpisem na kupní smlouvě – objednávkě, která dokonce obsahuje jen odkaz na všeobecné obchodní podmínky uveřejněné na označených webových stránkách. V souzené věci navíc žalovaná uzavírala typově shodné kupní smlouvy na žalobkyní dodávané zboží opakovaně a tyto smlouvy byly opakovaně ze strany zaměstnanců žalované přebírajících dané zboží za žalovanou podepisovány, vždy včetně připojení razítka dané Shodu s prvopisem potvrzuje Nina Najerová

společnosti. Vybavení těchto osob daným razítkem nasvědčuje jejich oprávnění za žalovanou v dotčených vztazích jednat. Žádné výhrady proti obsahu předmětných smluv a v nich obsažených smluvních ujednání ani jednou, přes jejich opakované uzavření, a tedy i opakovanou možnost podrobně se s jejich obsahem seznámit, žalovaná nikdy až do doby tohoto řízení nevznesla. Za uvedených okolností odvolací soud neshledal ničeho, co by mohlo zpochybnit dobrou víru žalobkyně, že dotčené osoby skutečně byly oprávněny za žalovanou předmětné kupní smlouvy uzavřít (což ostatně úplně jednoznačně nezpochybňuje ani sama žalovaná), a to včetně vtělené doložky o prorogaci.

11. Odvolací soud tak uzavřel, že zaměstnanci žalobkyni mohli v souladu se shora citovaným § 430 odst. 1 o.z. uzavřít za žalovanou předmětné kupní smlouvy, a to včetně dohody o prorogaci, dotčenými smlouvami je žalovaná vázána, a na místě je tak v případě vedeného soudního sporu určení místní příslušnosti soudu dle této uzavřené dohody o místní příslušnosti jiného soudu prvního stupně než obecného soudu žalované.
12. S ohledem na shora uvedené odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že místní nepřislušnost Okresního soudu v Benešově se nevyslovuje a věc se nepostupuje Okresnímu soudu ve Žďáru nad Sázavou.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné, jestliže závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání je možno podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím Okresního soudu v Benešově.

Praha, 14. září 2020

Mgr. Roman Fremr v. r.
Předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Nina Najerová